

WONDERMOOI

Onder de brug koelt nog altijd
water langs pilaren
die in jaren
zijn groengeslagen door de strijd.

Er op maakt de regen
niet meer gevoelens
los van vroeger,
maar bevreending, verlegen.

Stad;
ik braak
je gat

vol en vermaak
me met de resten van je zomertooi:
blote jurken, zon en water; wondermooi.